

Geometria i transcendència: l'abstracció segons Asins, Oteiza i Palazuelo

Geometria, espai, mística i ciència a l'Artium Museoa.

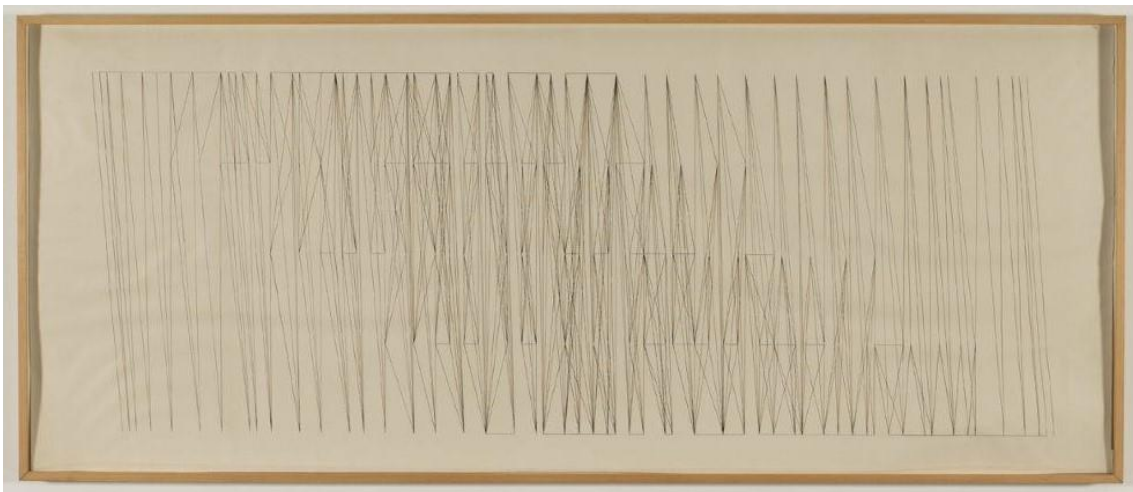
Monroy I, Pablo Palazuelo (1974). Col·lecció Artium Museoa

[bonart vitoria-gasteiz](#) - 11/04/25

Al llarg de les seves trajectòries, **Elena Asins, Jorge Oteiza i Pablo Palazuelo** van explorar la geometria, l'espai i la dimensió simbòlica de l'art. Ara, l'Artium Museoa els dedica una exposició que sota el títol *Asins, Oteiza, Palazuelo. Donar forma al que transcendeix*, ofereix una mirada renovada a la seva contribució a l'abstracció geomètrica.

La proposta, comissariada per Fernando Golvano, s'insereix dins del programa *Bilduma Hau Col·lecció. Moviments elementals (1950-2000)*, una sèrie d'exposicions que revisiten els fons del museu des de diferents perspectives. Si ens remuntem a principis del segle XX, l'abstracció geomètrica va emergir com una resposta radical a la representació tradicional. **Moviments com el constructivisme, el neoplasticisme i el suprematisme van apostar per un llenguatge visual basat en la puresa de les formes, la simplicitat del color i una certa tendència a l'ordre matemàtic.** En aquest context, Asins, Oteiza i Palazuelo van desenvolupar discursos propis que, tot i compartir referents, van seguir camins singulars.

Ritmo oblicuo-positivo, Elena Asins (1975). Col·lecció Artium Museoa

Elena Asins (Madrid, 1940 – Azpíroz, 2015) va ser una pionera de l'art conceptual a l'Estat i una de les primeres a incorporar l'ús de la informàtica com a eina de creació. **La seva obra, d'una precisió meticulosa, es nodreix de referents com Mondrian o Mies van der Rohe, però també s'expandeix cap a terrenys menys convencionals com la poesia experimental o el llibre d'artista.** La seva recerca sobre l'estructura, la repetició i la sèrie la situa en un lloc clau dins de l'exploració de la forma a través de les matemàtiques i la programació.

D'altra banda, **Jorge Oteiza** (Orio, 1908 – Sant Sebastià, 2003) va sacsejar el món de l'escultura amb la idea fonamental que el buit és tan important com la matèria. La seva obra es va transformar radicalment entre 1955 i 1959, quan va començar a reduir la massa escultòrica per convertir-la en una mena d'energia espacial. **Influït pel suprematisme i el constructivisme, va treballar intensament amb formes geomètriques essencials, explorant com el buit pot actuar com a força expressiva.** A més de la seva producció artística, Oteiza va ser un pensador inquiet, amb una activitat intel·lectual que va abastar l'assaig, la poesia i la teoria artística.

Versión previa del Homenaje a Mallarmé, Jorge Oteiza (1958). Col·lecció Artium Museoa

Pablo Palazuelo (Madrid, 1916 - Galapagar, 2007), per la seva banda, va començar estudiant arquitectura, però ben aviat es va decantar per la pintura i el dibuix. Inicialment proper al cubisme analític, la seva obra va evolucionar cap a una abstracció geomètrica carregada de significat, amb influències de Paul Klee i del constructivisme de Naum Gabo i Antoine Pevsner. **Les seves composicions treballen la relació entre forma i ritme, buscant una connexió entre la geometria i una dimensió quasi espiritual.** A través de la seva obra, Palazuelo va explorar la possibilitat que la geometria pogués ser un vehicle per accedir a una realitat més profunda.

L'exposició a Artium Museoa permet, per tant, endinsar-se en les obres d'aquests tres creadors, comprendre com van dialogar amb els grans corrents de la seva època, repensar el poder de l'abstracció i obrir el debat sobre com aquestes exploracions formals continuen influint en la creació artística actual.

Orto V, Pablo Palazuelo (1969). Col·lecció Artium Museoa